

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců Mgr. Ondřeje Mráky a JUDr. Bohuslava Hnízdlu v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 4. 2010, č. j. 38 Cad 27/2006 - 144,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 11. 5. 2010, doručeným Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) dne 13. 5. 2010, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení krajského soudu ze dne 23. 4. 2010, č. j. 38 Cad 27/2006 - 144, jímž krajský soud přiznal JUDr. Milanu Janíčkovi, advokátovi, za zastupování žalobce na základě usnesení téhož soudu ze dne 14. 4. 2008, č. j. 38 Cad 27/2006 - 40, odměnu dle ustanovení § 11 odst. 1, § 9 odst. 2 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 1 úkon právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení) v celkové výši 500 Kč a paušální částku náhrady hotových výdajů dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 300 Kč, jakož i 19% daň z přidané hodnoty, tj. celkem 952 Kč.

Usnesení krajského soudu napadl stěžovatel téměř nečitelnou kasační stížností, v níž zejména namítl, že jmenovanému advokátovi nepřísluší žádná odměna, protože s ním neprováděl žádné úkony, tento advokát byl soudem ustanoven proti jeho vůli, za jeho zády jej ponížil a chrlil na jeho osobu lži a pomluvy. Navrhl, aby soud nařídil jednání, předvolal jej, provedl dokazování, ustanovil mu zástupcem advokáta Mgr. Drlíka a odstranil překážku řízení na straně soudu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, a zda není dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti. Soud vycházel z následujících skutečností a úvah.

Podle ustanovení § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (především mezi účastníky řízení), ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Pod pojem placení nákladů řízení spadá jak placení nákladů účastníky řízení, tak i placení nákladů státem. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby (účastníka řízení - § 35 odst. 7 s. ř. s.). I když s. ř. s. v uvedeném směru obsahuje samostatnou právní úpravu, lze pro podporu tohoto stanoviska poukázat i na obsahově shodné ustanovení § 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (s částí ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s.), které je zařazeno pod nadpisem „placení nákladů řízení“.

Z těchto důvodů nezbylo než kasační stížnost odmítnout, jakožto návrh, který je podle zákona nepřípustný [§ 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.].

Na těchto závěrech o nepřípustnosti kasační stížnosti proti výroku o náhradě nákladů řízení nemůže nic změnit ani nesprávné poučení krajského soudu v daném usnesení o možnosti podání kasační stížnosti, protože již podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36 (dostupný na www.nssoud.cz), nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí (zde: proti usnesení o placení nákladů řízení) je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost.

Jen pro úplnost pak zbývá dodat, že kasační stížností stěžovatele bylo napadeno usnesení krajského soudu, které se dotýká výlučně práv JUDr. M. Janíčka a žádným způsobem nezasahuje do subjektivních práv stěžovatele (nepřiznává mu žádné právo a neukládá žádnou povinnost) a ve vztahu k tomuto rozhodnutí o odměně a náhradě hotových výdajů ustanoveného zástupce ani nelze stěžovatele považovat za účastníka řízení. I kdyby tedy byla přes shora uvedené proti tomuto rozhodnutí krajského soudu kasační stížnost přípustná, musel by ji zdejší soud rovněž odmítnout jako podanou neoprávněnou osobou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

S ohledem na výše uvedené není pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v této věci relevantní ani posouzení dalších kasačních námitek, proto se jimi zdejší soud blíže nezabýval, tyto podle svého obsahu ostatně ani nesměřují proti usnesení krajského soudu ze dne 23. 4. 2010, č. j. 38 Cad 27/2006 - 144, které je předmětem tohoto přezkumu.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu